

ALAPTANÍTÁSOK

Szellem, lélek, test 3. – Szellemi fejlődésünk

Efezus 4:8

„Ezért mondja az Írás: Fölmenvén a magasságba, foglyokat vitt fogva, és adott ajándékokat az embereknek.”

Efezus 4:11-15

„És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétácul, némelyeket evangélistácul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítócul: Szolgálat munkájára tökéletesítve a szenteket, a Krisztus Testének építésére: Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére, hogy többé ne legyünk gyermekek, akik mindenféle tanítás szelében ide-oda hanyódnak és sodródnak az emberek álnokságától, tévútra csábító ravaszságától, hanem az igazságot szólván szeretetben, mindenestől fogva növekedjünk abban, aki a fej, a Krisztusban;”

A szellemi felnövekedésről szólunk.

Pál az efezusi gyülekezetre nem úgy tekintett, mint már felnövekedett gyülekezetre, hanem így szól hozzájuk: „*az igazságot kövessétek szeretetben, és növekedjete fel tökéletes férfiúvá, teljesen felnövekedett férfikorra.*”

Pál itt arról beszél, hogy fel kell növekedni felnőtt férfikorra - szellemi értelemben -, hogy többé nem legyünk gyermekek. Szellemi felnövekedésről szól – vagyis el kell érni a szellemi felnőttkort! Felnőtt férfikort elérni szellemi értelemben.

Isten azt akarja tőlünk, hogy növekedjünk.

A Biblia tanítja, hogy hasonlóság van a fizikai fejlődésünk, és a szellemi fejlődésünk között. A Biblia legalább három különböző fokozatot említ meg a szellemi növekedésünk során, és ezek megfelelnek a fizikai fejlődésünk során meghúzható három különböző fokozatnak: van a csecsemőkor, a gyermekkor, és a felnőttkor.

Meg fogjuk nézni mindegyiket, és úgy fogjuk találni, hogy mindazok a jellemzők, amik igazak a fizikai fejlődésünk vonatkozásában, ugyanazok a jellemzők igazak lesznek a szellemi fejlődésünk vonalában is. Valószínűnek tartom azt is, hogy magadra rá fogsz találni valamelyikben.

1Péter 2:2

„Mint most született csecsemők, az Ige tiszta, hamisítatlan teje után vágyakozzatok, hogy azon növekedjete;”

Itt Péter a keresztyenyekről úgy beszél, mint most született csecsemőkről.

Senki sem születik fizikai értelemben felnőtt emberként. Megszületni csecsemőkként születünk, és utána növekszünk fel. Hasonlóan senki sem születik meg keresztyeny értelemben felnőtt keresztyenyként - mert keresztyeny szellemi csecsemőként születünk meg, és utána növekszünk fel.

Számon kérhetőek vagyunk az Isten családjába születő szellemi csecsemőkért. És ahogy a mi pásztoraink őket pásztorokdják, valóság az, hogy nem várhatunk el túl sokat egy csecsemőtől, mert nem tudnak még túl sokat tenni magukért, ezért valaki másnak kell megtenni ezeket a dolgokat értük.

Sokszor történik az, hogy az emberek megváltást nyernek vasárnap, és ha esetleg hibát követnek el keddig, vagy szerdáig, akkor arról már mindenki tudni fog. Mert elvárjuk tőlük, hogy ugyanazt a tökéletes és helyes keresztyeny életet éljék, mint a hosszú évek óta felnőtté vált keresztyenyek. De az emberek csecsemőkként születnek meg.

Erre szükség van, hogy ezt lássuk!

És ha soha előtte nem voltak gyülekezetben, és soha nem hallották előzőleg ezt a fajta prédikációt, akkor bizony a címüket tudnod kell, és követni kell őket, és imádkozni kell velük! Beszélgetni kell velük, és foglalkozni kell velük, mert ők újjászületett csecsemők!

Ez a pásztorok egyik felelőssége, hogy gondot viseljenek a gyülekezetükben újjászületett csecsemőkről, mert a csecsemők még nem tudnak gondot viselni magukról.

Egy most született csecsemő még járni sem tud, nem tud maga felöltözködni. Tény az, hogy még semmit nem tud saját maga számára megtenni. Az összes, amit meg tud tenni, az, hogy eszik. És mit eszik egy csecsemő? Tejet.

Szellemi értelemben ők újjászületett csecsemők. És ha a tiszta, hamisítatlan tejet kapják táplálékul, akkor bizony növekedni fognak.

És tudjátok, az egyik tulajdonság a csecsemőnek, amire mindenki ráfigyel, az az ártatlanságuk. Senki nem úgy tekint egy csecsemőre, hogy neki múltja lenne – mert nincs múltja.

Tudjátok-e azt szellemi értelemben, hogy ha Krisztusban újjászületett csecsemő vagy, akkor neked sincs múltad? Lehet, hogy olyan gonosz voltál, mint az ördög, lehet, hogy te vagy a legutolsó alak a földön, aki valaha járt - de mindegy, hogy addig hogy éltél, amikor újjászülettél, a vér megmosott, Jézus Krisztus vére, akkor új emberré váltál Krisztusban, és nincs múltad! És Isten úgy tekint rád, mint egy ártatlan csecsemőre.

2Korinthus 5:17

„Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden.”

Az ártatlanság az a keresztény csecsemőkor jellemzője. Ez egy csodálatos jellemző tulajdonság, amelyből soha nem szabadna kinövekednünk! Ha nem tartod meg ennek az csodálatos és egyszerű ártatlanságnak az állapotát, akkor az ördög elítélése alá fogsz esni, és le leszel győzve a szellemi életedben!

Egy most megtért keresztény az egyszerűséggel teljes a hittel. Kész van arra, hogy ő tanuljon. Mindig is meg kell tartanod ezt a csodálatos tanítható szellemet!

Ahogy növekszünk, természetesen fennáll a veszélye, hogy eljutunk abba az állapotba, hogy azt hisszük már, hogy mindent tudunk. Ez olyan hozzáállás, amely így szól: *te nekem ne mondj semmit!*

Ezeknek az embereknek senki nem tud segíteni. Még Isten sem!

Emlékszem most valakire Magyarországon, akivel nagyon sokszor beszéltem. Azt mondta nekem: *elolvastam a Bibliát, tudom ezt* – és ezzel lezárta a témát. *Tudok mindent, amit erről tudni kell* – mondják. És ha ezt tudod, akkor bizonyára többet tudsz már, mint az összes prédikátor, akit én ismerek. Mert ez azt jelenti, hogyha azt mondod, hogy: *én már erről mindent tudok* - hogy nem vagy hajlandó meghallgatni senkit erről a témáról.

Az igazság az, hogy ezek, akik így beszélnek, ezek a legnagyobb csecsemők a gyülekezetben, mert ezek az emberek nem tudnak igazából semmit semmiről. Ezért tartsd meg a tanítható, nyitott szellemedet Isten felé és az emberek felé!

A csecsemőnek van egy másik tulajdonsága, hogy tudatlan önmagáról. Egy csecsemő azt hiszi, hogy mindent, amit megérint a kezével, az a szájába való. Hiszen egy született csecsemő a kezét rögtön a szájába veszi. És később, ahogy elkezd kúszni-mászni a földön, mindent, amit a földön talál, azt a szájába veszi. Még ha a döglött pókot találja meg, még azt is bekapja. Tehát a csecsemők tudatlanok ezekről a dolgokról. Nem tudják megkülönböztetni, hogy mi az, ami a szájukba való, és mi nem. Sajnos vannak olyan csecsemők, akik életükkel fizetnek ezért – meghalnak. A szájukba kerül valami mérgező, és megöli őket. Ez a csecsemő nem tudta, hogy olyan anyagot vesz a szájába, amely mérgező a számára, tudatlan volt arról a hatásról, amely majd éri őt ezután.

Mire akarok itt kilyukadni? Ugyanarra, amely igaz szellemi értelemben. Nagyon óvatosnak kell lennünk, hogy mit nyelünk le a szellemi szájunkkal, szellemi értelemben! Legalább annyira óvatosnak kell lennünk, hogy mit veszünk magunkhoz szellemi értelemben táplálékként, mint fizikai értelemben.

A keresztények sajnos sokszor meggondolatlanul mérgező táplálékokat vesznek magukhoz, amely megmérgezi az életüket szellemi értelemben. Kirabolja őket a szellemi áldásaikból. És elfogja pusztítani az ő bizonyágtételüket, hogyha ezt elfogadják.

Tudom, mert az egész világon mindenhol láthattam ezen tanítások gyümölcseit. Láttam már olyanokat, akik lelkeket nyertek meg, nagyon híresek voltak, és miután ezeket a hamis dolgokat vették magukhoz, végül is elfogadtak bizonyos hamis tanokat, és ezekben szélsőségekbe kerültek - a következő húsz évben egyetlen egy lelket sem nyertek meg az Úrnak.

Nagyon sok olyan Szellemmel betöltekezett keresztényt ismerek, akik régebben lelkeket nyertek meg az Úrnak, az embereket üdvösségre vezették, és Szent Szellemmel betöltekeztek, és később hamis tanok és tudományok áldozatai lettek. Azt mondják, hogy Isten manapság másfajta munkát végez. De Isten nem végez manapság sem más munkát, hanem ők kerültek rossz helyre! Isten még a mai napon is törődik az elveszettekkel! Az történt, hogy ők elhagyták Isten alapvető igazságát.

Vannak olyan dolgok, amelyek mérgezőek magukban - és vannak olyan dolgok, amelyek nem lényegi különbség, hogy hiszel-e benne, vagy nem, tehát amelyek nem alapvető lényegi fontosságúak az üdvösséget tekintve például.

Túl gyakran előfordul az, hogy a keresztények minden táplálékot magukhoz vesznek, kivéve az igaz és helyes táplálékot, és mérgezetté válnak. Aztán tudjátok, mit tesznek? A tanítványokat is maguk után édesgetik.

Ha Isten Szent Szelleme benne van, akkor az mindig az egységet szeretné létrehozni. Ezt olvastuk az *Efezus 4:13*-ban, ahol azt olvassuk, hogy: *mindannyian a hit egységére eljuthassunk*. Azok a tanok, amelyek megosztják a keresztényeket, azok soha nem Isten Szent Szellemétől vannak! Azok a tanok, amelyek megosztják a keresztényeket, azok az ördögtől vannak. Mert a szeretet szelleme soha nem oszt meg téged!

Látunk keresztényeket, akik eljárnak a házakhoz, és különböző vallásos könyvekben vannak, de azok mérgezőek! Nagyon óvatosoknak kell lennünk különös könyvek tekintetében! Vallásos könyvek tekintetében! Mindig ilyenkor hozzáteszik: *ez a legcsodálatosabb könyv!* Ahogy elkezdem olvasni, abban a pillanatban meg tudom mondani azt a mérgező anyagot, ami benne van.

Azt válaszolják: *de hiszen Sanders Úr, itt vannak az igei idézetek, és fejezetek!* Hát természetesen, ha nem adnak hozzá Igét, de azt teszik, hogy kiveszik ezeket az Igét a környezetükből, vagyis egy olyan kis Bibliát hoznak össze, ami más, amint az eredeti. Ha meg szeretnél mérgezni egy kutyát, akkor nem tudod azt megtenni, hogy csak a mérget teszed elé, hanem a mérget egy kis húsdarabra kell tenned, amit szívesen bekap.

Látod-e, miről beszélek? Az ördög tehát nagyon jó Igét fog használni arra, hogy te azt bekapd, és egy kis mérgező anyagot fog ráhelyezni.

Legyél nagyon óvatos, hogy mit olvasol el! Ne olvasd el mindent, amire a kezedet ráteszed! Ha csak nem vagy teljesen felnövekedett keresztény, aki képes arra, hogy jól, és igaz módon hasogassa Isten Igéjét, akkor hozzá se nyúlj ezekhez a könyvekhez!

Ismerek olyan keresztényeket és prédikátorokat, akik nagyon sokat olvastak, és ha igazán őszinték, akkor ezt mondják: *bárcsak soha ne olvastam volna el ezeket, mert akadályoztak engem, zavartak engem* - még akkor is, ha ma már ezeket a könyveket nem olvassák. Ezek vallásos könyvek. „*Bárcsak soha ne olvastam volna el, mert akadályozza a hitemet!*” Jobb lett volna, ha soha nem építi be a belső tudatába ezeket a mérgező anyagokat – de beleépítette.

Ha olyat olvasok, amely belőlem hitet von ki, ahelyett, hogy hitet helyezne belém, akkor van annyi józan eszem, hogy azonnal leteszem azt a könyvet! Legyél nagyon óvatos, hogy min táplálkozol.

Pontosan így van ez az ember természetes érendjét tekintve is: pontosan az vagy, amit eszel. Ugyanez igaz szellemi értelemben: az vagy, amit olvasol.

Másik dolog, amellyel a csecsemők könnyen mérgezetté válnak - és amikor mérgezetté válnak, akkor nagyon könnyen ingerelhetővé válnak. Mondjuk, ha elrontod a gyereket, és mindig villanynál alszik, akkor később is követeli, hogy égjen a villany. Könnyű elrontani a gyermekeket rossz neveléssel. Csecsemők! De el kell jönnie a nagy napnak, amikor a rendes bánásmódban lesz részük.

És el kell jönni keresztény értelemben is a napnak, amikor a keresztények le tudják tenni a cumisüveget. De nem örömként jön ez a nap, hanem siránkozva jön el ez a nap legtöbbször, mert a csecsemők szeretnének ragaszkodni a cumisüvegjeikhez.

Föl kellene növekednünk addig, szellemi értelemben, hogy ahelyett, hogy valaki újra meglátogatna minket, meg együtt imádkozna velünk, meg táplálgatna minket, képesek legyünk vége arra, hogy magunkon segítsünk. És amikor ez eljön, akkor azt meg kell köszönnünk Istennek.

Azt írja az Ige, hogy: kíváncsozunk a tiszta, hamisítatlan Ige után, hogy azon növekedjünk.

A csecsemők nagyon gyorsan feladják, nagyon gyorsan elmegy a figyelmük dolgokról, nagyon gyorsan megbántódnak. Az Úr el akar vinni minket arra a helyre, ahol már nem vagyunk annyira összezavarhatók, amikor már a figyelmünk nem vész el olyan gyorsan a dolgokról, és elvinni minket arra a helyre, ahol nem lehet már minket olyan könnyen megbántani.

Vannak emberek, akik úgy hiszik, hogyha nem szólok hozzájuk, nem beszélek velük, akkor biztos mérges vagyok rájuk. Még a pásztoraink is ilyenek! Ha mindent rendben teszel, akkor nem fogok hozzád szólni sem! Egyszerűen örülök, ha láthatom őket, és nézhetem, ahogy növekednek. Nagyon sokan vannak ők!

Efezus 4:14

„Hogy többé ne legyünk gyermekek, akik mindenféle tanítás szelében ide-oda hányódnak és sodródnak az emberek álnokságától, tévútra csábító ravaszságától.”

„Hogy többé ne legyünk gyermekek!”

Itt az Ige arról szól, hogy többé ne legyünk már szellemi értelemben gyermekek, hanem növekedjünk fel szellemileg!

Ha eljutunk a gyermekkorhoz, egy másik tulajdonságuk: a bizonytalanság.

Tudom, mert nekem is volt egy fiam, és nem tudtam rá számítani. Megkérte őt, hogy tegyen valamit meg, elkezdte, és utána nézel, hogy hol van, és nem találod sehol. Talán kiment az utcára a többi gyerekkel játszani – vagyis nem számíthattál rá. Sokszor mondom, hogy nem lehet egy felnőtt fejet tenni egy gyermekre! Nem lehet! Ugyanaz az igazság szellemi értelemben.

Az anyuka elmondja a kislánynak, hogy: *mosd föl a padlót, én addig elmegyek a városba, vagy elmegyek vásárolni*. A kislány mondjuk elkezdte, de amikor az anyukája visszaér, akkor bizony a munka csak félig van kész, és nem találja őt sehol. Hol van? A babáival játszik.

Tehát a gyermekek a fizikai értelemben is megbízhatatlanok. Nem bízatsz rájuk. Hirtelenek. És nagyon vonzódnak a híres emberekhez, a TV sztárokhoz.

Szellemi értelemben a gyermekek ugyanígy vannak.

Láttam már embereket, akik így jönnek: *én támogatlak, én majd melléd állok, mögéd állok, támogatlak!* Lehet, hogy legközelebb két hónap múlva, vagy hat hónap múlva látod őket, és aztán talán év múlva sem látod újra. Gyermekek!

Látnak valakit a TV-ben, mondjuk egy prédikátort - Magyarországon is van erre példa -, elmennek az országból, mert azt a prédikátort fogják követni. Kisgyermek! Mert jó benyomást tett rá.

Hála Istennek, Isten velünk van! Vegyük a szervezőinket, akik alkalmakat szerveznek nekünk, de, mikor az alkalom napja eljön, elfelejtene eljönni az alkalomra. Hosszú ideig nem jönnek el, és nem látod őket.

Egy másik tulajdonsága a gyermekeknek, hogy tele vannak érdeklődéssel és kíváncsisággal. Adsz nekik egy táskát, ami tele van különböző dolgokkal, a gyerek azonnal bele akar néni, mi van benne. Azok a szellemi értelemben vett gyermekek, akik még nem nőttek fel, lehet, hogy már elég hosszú ideje keresztények akár, ha egy kis pletyka jut el hozzájuk, tudni szeretnék, hogy: ki? Kicsoda, micsoda? Telve vannak kíváncsisággal. Mert a kíváncsiság is a gyermekkor egyik tulajdonsága.

Ha a gyermeknek elmondod, hogy ne hogy benézzen a szekrénybe, hanem maradjon távol onnan - hová fog menni először, mit gondolsz? A kíváncsiság viszi oda.

A szellemi gyermekek ugyanilyenek. Mindig is beledugják az orrukat más emberek dolgaiba.

Isten Igéje viszont arra tanít, hogy mindenki maradjon meg a saját dolgainál! Isten nem akarja, hogy beledugd az orrodát más emberek ügyes bajos dolgaiba! Tanulj meg csöndes lenni, és a saját dolgaid mellett megmaradni!

Amikor pásztorodtam, a nyájtagok volt, hogy tudni szeretnék volna, mit csinállok a saját pénzzel. És te mit csinálsz a sajátoddal? Látod, az nem az én dolgom. Akkor az nem a te dolgod, hogy én mit teszek az én pénzzel. Azt hiszem, hogy amikor ezt így elmondtam, megértette.

Azt hiszem, hogy legalább nem annyira a pásztor dolga, hogy mit tesznek a gyülekezeti tagok a saját pénzüikkel, mint ahogy a gyülekezeti tagoknak sincs semmi dolguk azzal, hogy mit tesz a pásztor a saját pénzével. De a kíváncsiskodás az egy gyermektulajdonság. Beszélgetni szeretnek. A gyermekek soha nem tanulták meg a csönd értékét. A gyermekek állandóan beszélgetni akarnak.

Fogsz találni olyanokat, akik a szellemi növekedésük ezen gyermeki állapotában vannak, állandóan beszélnek. Tudjátok, mit mond erről Isten Igéje? A bolond hangját onnan ismered meg, hogy nagyon sok a szava. A szavak sokaságának nincs értelme! Meg kell tanulnunk csöndességben lenni! A gyermek ezt nem tudja, ezért folyamatosan jár a szája.

Azok az emberek, akik állandóan beszélnek, azok általában büntudatban vannak. Azok elkövetik a gonosz beszéd bűnét: beszélni másokról. Általában azoknak az embereknek a hibáiról és tévedéseiről beszélnek, akik éppen nincsenek jelen.

A hiábavaló beszéd dolgát is elkövetik. Mindig saját magukról szeretnek beszélni: *amit én tettem, amit én teszek majd! Ahol én voltam. Én milyen nagy vagyok! Milyen fontos vagyok én Istennek.* És ezért gyakran elkövetik a bolond beszédet. Olyanfajta viccelődést, amelynek nincs semmi haszna.

A gonosz beszédhez az is hozzátartozik, hogy mindig olyanokról beszélnek, akik épp nincsenek jelen.

Ezek a jellemzők mutatják azt, hogy még a szellemi növekedés negatív oldalán vagyunk, és nem jutottunk még át a pozitív oldalra.

Nagyon óvatosnak kell lenned, hogy mit mondasz akkor, amikor gyerekek is vannak körülötted, mert az nagyon sok imádat fogja megsemmisíteni! Sokszor az emberek jönnek, és imádságot kérnek a gyermekeikért, a családtagjaikért, és utána megfordulnak, és többiek felé hitetlenül beszélnek. Hazamész, és elkezdesz beszélni a gyülekezet tagjairól, hogy milyen szörnyűek és borzasztóak ott a dolgok - és akkor azok a még meg nem váltott családtagok soha többet nem akarnak majd gyülekezetbe menni. Néhány ilyen férj többet tud a gyülekezet dolgairól, mint bárki a gyülekezetben. Mert te ilyenkor újra és újra felfrissíted és előhozod a többiek hibáit, tévedéseit, a hiányait - és amíg te ezt teszed, addig a mi elmondott imáink hatását alábányászod.

A hiábavaló beszéd is ilyen! Mindig saját magukról beszélnek.

El kell jönnie annak az alázatos periódusnak, amikor Istennek meg tudjuk nyitni magunkat, hogy Ő végre tudjon használni bennünket! Mert azt találjuk a Bibliában, hogy amíg a tanítványok Istennek szolgáltak, *közben* tudott hozzájuk szólni a Szent Szellem.

Nem szeretem azt a benyomást kelteni az emberek szemében, hogy mi valami nagy, vagy valami különlegesek lennénk. Az nagyon helyén van, hogy elmondjuk az embereknek, hogy Isten használ minket, és örülünk annak, amit Isten tesz. De voltam már olyan alkalmakon, hogy amikor is a prédikátorok próbáltak egymásra licitálni és dicsekedni egymás fölé, hogy a végén már az egész visszataszító volt.

Ismerek egy evangélistát, akit Isten használt, a legtöbb prédikátor nem is veszi örömét abban, ha vele beszél. Pár évvel ezelőtt történt, hogy ugyanazon a repülőgépen utaztunk. Csupán, amit tett: saját magáról beszélt egyfolytában.

Tehát a hiábavaló beszéd!

Most lépünk tovább egy másik fajta beszédre: a bolond beszédre. Az rendben van, hogy barátságos vagy, és az is rendben van, hogy néha valami mulatságodat mondasz, de nehogy túl sok időt időzz itt!

Efezus 5:4

„Sem undokság, vagy bolond beszéd, vagy trágárság, melyek nem illenek: hanem inkább hálaadás.”

Tehát olyan bolond beszédről van szó, amely szélsőséges, és meg fogja akadályozni a szellemi növekedésünket. Soha nem fogunk úgy eljutni a szellemi növekedés állapotába, ha folyamatosan csak a világi dolgokon táplálkozunk! Egyszerűen csak nem tudunk így felnővekedni, ha mindig az első hangsúlyt a természetes, fizikai dolgokra helyezzük.

Most térünk rá a szellemi felnőttkor tulajdonságaira. A felnőttkor szellemi tulajdonságainak nagyon sok igei tulajdonságát találod meg. Három ilyen tulajdonságról fogunk szólni. Az egyik ilyen, hogy a földi dolgokat kis jelentőséggel ítéli meg. Halott legyél akkor, ha kritizálnak, vagy ha dicsérnek - és a képesség, hogy felfedezd Istent a munkában.

Zsidó 11:24-26

„Hit által tiltakozott Mózes, midőn felnővekedett, hogy a fáraó leánya fiának mondják, Inkább választván az Isten népével való együttnyomorgást, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörűségét; Egyiptom kincseinél nagyobb gazdagságnak tartván a Krisztus gyalázatát, mert a megjutalmazásra tekintett.”

Mózes, amikor felnővekedett, vagyis, amikor eljutott az éveinek számához, hogy férfivé vált, megtagadta azt, hogy a fáraó lányának fiaként nevezzék!

Gondoljátok el, hogy mit tagadott meg! Láta a különbséget Isten embereiben, és a világ embereiben - mert Egyiptom az a világ egyik fajtája. A világban a fáraó leánya fiaként nevezték, és ez egyenesen a trónhoz vezette volna őt, és így megkapta volna a megbecsülést, a tiszteletet. Minden meglett volna neki, amit a világ tud kínálni a számára! Mégis a Krisztus gyalázatát tekintette inkább! Nagyobb kincsnek tekintette ezt, mint Egyiptom gazdagságát! Tehát Egyiptom egész gazdagságánál nagyobbabbnak tekintette Krisztus közelségét!

Az egyik jellemzője a szellemi felnővekedésünknek, hogy a földi dolgokra könnyedén tudj tekinteni. Nem helyezheted a földi dolgokat a szellemi dolgok fölé - és úgy nem vagy képes rá, hogy szellemileg növekedj!

Isten szeretné, ha bővölködnénk, és fejlődőnénk, mert gondoskodik rólunk. Szeretné, ha az élet jó dolgait megkapnánk, és az mondja az Igében, hogy ha aláveted magad, és engedelmes vagy, akkor a föld javaival fogsz élni! De nem akarja Isten, hogy azokat a dolgokat helyezzük első helyre!

Néha az emberek *inkább* pénzt szeretnének nyerni, mint Istent szolgálni.

A szellemi dolgok kellenek, hogy jöjjenek először, ha magadat szellemi embernek akarod nevezni. Akkor a szellemi dolgokat magasabban kell megbecsülnöd, mint a forintot, magasabban, mint a földi dolgokat.

Természetesen nem rossz az, ha van pénzed, az a baj, ha a pénz birtokol téged. Az a rossz, ha a pénz válik a mestereddé és az irányítóddá. Isten azt akarja, hogy te fejlődj!

3János 2

„Szerettem, mindenek felett azért imádkozom, hogy gyarapodhassál és jó egészségben légy, mint ahogy a lelked is gyarapodik.”

Ez az Ige beszél az anyagi és a fizikai jólétünkről és fejlődésünkről. Fizikai fejlődésünkről, és a szellemi fejlődésünkről: *szeretett barátom, hogy mindenben jó legyen dolgod, kívánom, hogy fejlődj!* Ez anyagi fejlődést is jelent. „*Jó egészséged legyen*” - ez a fizikai fejlődést jelenti. „*Mint ahogy a lelked is fejlődik*” – vagyis ez a szellemi fejlődést jelenti.

Zsoltár 1:1-3

„Áldott ember az, aki nem jár gonoszok tanácsán, bűnösök útján meg nem áll, és csúfolódók székébe nem ül; Hanem az Úr törvényében van gyönyörűsége, és az Ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal. És olyan lesz, mint a folyóvizet mellé ültetett fa, amely megadja gyümölcsét a maga idejében, és levele nem hervad el; és minden munkájában sikeres lesz.”

Isten azt akarja, hogy mindenünkben boldoguljunk!

Nagy szükségünk van arra, hogy úgy értékeljük a dolgokat, ahogy azt értékelni kell! Hogy a földi dolgokat kicsire becsüljük, és az első dolgokat helyezzük az első helyre!

Mindenki tudja azt, hogy egy prédikátornak ilyennek kell lenni. Ha egy pásztor egy jobb gyülekezetet kap, valószínűleg azt gondolják az emberek, hogy azért mert itt jobban megfizetik.

De nem gondolnának arra, hogy egy jobb munkát kapott. De lehet, hogy ezért egy nagyon jó szellemileg felépített gyülekezetet kellett otthagynia. És olyan helyre kellett mennie, ahol pedig nincs szellemi értelemben gyülekezet, és így ez mindenképpen egy hátralépést jelentett neki.

Lehet, hogy az emberek gondolkodnak azon, hogy Pesttől kicsit távolabb vállalnak munkát. Lehet, hogy 5000 forinttal többet fog keresni az illető havonta, és el kell ezért költöznie egy másik városba. De amikor leülnek, és elgondolkodnak felette, hogy beteg volt, szinte egész életében, és aztán meggyógyult. Lehet, hogy rákbetegségből gyógyult meg, lehet, hogy a felesége is meggyógyult, a gyerekek is meggyógyultak, és növekedni tud az Igében. Előzőleg pedig az összes pénzét az orvosokra és a számlákra kellett költenie, és most végre eljutott arra a helyre, ahol a szent egészséget tanítják, a gyerekei is jó egészségben vannak most, és ők is jó egészségben vannak. Akkor bizony el kell gondolkodni azon, hogy nem éri meg. Őt, vagy tízezer forintot fog kapni, és ezért egy sötét lukba kell majd szellemi értelemben elköltöznie – vagyis visszalépést jelent mindenképpen, visszahanyatlást, esést, és újra ezekkel a problémákkal kell esetleg szembesülni. Sokan így határoznak: nem éri meg. Mert neked is egy gyülekezet kell tartoznod, egy családhoz.

Visszamegyek, és látom az embereket Ausztráliában, találkozom velük.

- *Hová jársz gyülekezetbe – kérdezem.*
- *Nem járunk igazából sehova. Csak itt és ott egy kicsit.*
- *Hol fizeted a tizededet?*
- *Azt nem, azt befejeztük. Annak idején fizettünk tizedet, de most már nem. A pásztorunknak fizettünk tizedet annak idején, de a pásztorunk elment.*

Azért, mert a pásztorod elment, azért neked még nem kell abbahagynod! Neked bele kell kerülnöd, és Istent kell dicsérned és áldanod!

Mondhatja valaki, hogy: *de hát én otthon maradok, és úgymint legalább olyan jó keresztény tudok lenni, mint bárki más.* Nem megy! Ez az ördög hazugsága! Szükséged van pásztorra! Isten úgy teremtett téged, hogy családban vegyél részt, hogy ne egyedül állj meg!

Zsidó 10:25

„El ne maradjunk az egybegyülekezésekről, amiképpen szokásuk némelyeknek, hanem bátorítsuk egymást annál is inkább, mivel látjátok, hogy ama nap közeleg.”

Ahogy látjuk, hogy az a nap közeleg. Az Úr Jézus jövetele. Szükségünk van egymásra!

Föl kel növekednünk, és a földi dolgokra könnyedséggel kell tudni tekinteni, és első helyre Istent kell tennünk! És most, hogy Pesten helyet kellett változtatnunk, és oda mentük, ahol a gyülekezetünk tagjai laktak a szomszédban. Kétszer-háromszor eljöttek, de most már hetek óta nem látom őket. Régebben nagyobb távolságot is megtettek értünk, most pedig odaköltöztünk a szomszédba. Hol vannak ők? Azért kell jönni a gyülekezetbe, mert szereted Istent, és dicsérni akarod Őt! És ahogy növekszünk szellemi értelemben, elhagyhatjuk közben Istent, mert a rossz példa van elénk állítva.

A földi dolgokat könnyedén becsüld meg, és Istent helyezd eléjük! Istent helyezd a te személyes életed elé. Szellemileg és fizikailag meg leszel áldva akkor, mind te, mind a te családod.

1Korinthu 4:3-4

„Rám nézve pedig igen csekély dolog, hogy töletek ítéltessem meg, vagy emberi ítéletnaptól; sőt magam sem ítélem meg magamat. Mert semmit sem tudok magamra mondani, de nem ebben vagyok megigazulva; aki ugyanis engem megítél, az Úr az.”

Pál olyan hatalmas mértékben felnövekedett szellemi értelemben, hogy egyedül az Úrra bízta magát. Nem befolyásolta őt, és nem volt hatással az rá, hogy mások mit gondolnak, vagy mondanak róla. Nem hagyta magát kötésekbe helyezni mások által. Tehát nem egy testi függőség volt ez, hanem egy szent függetlenség. A szeretet törvénye uralkodott felette. Nem fuvalkodott fel, és nem vette magára a sértést sem, mert a szellemében Isten szerelme volt, és hagyta, hogy ez uralkodjon felette.

A fel nem növekedett keresztények gyakran felfuvalkodnak. Ha kritikát kapnak, vagy csak úgy gondolják, hogy kaptak, akkor bizony megbántódnak, és tele lesznek önsajnálattal, önkességel. Ha viszont más részről elismerik őket nyilvánosan, akkor nagyon felemelten érzik magukat, és nagyon fontosnak érzik magukat.

A csecsemő keresztények azok öntudatosak, mindig csak azzal törődnek, hogy mások mit mondanak róluk. Mindent megtesznek azért, hogy magukat népszerűvé tegyék. Embereknek tetszők.

A felnőtt keresztény viszont Istennek tetsző akar lenni! Csak az érdekli, hogy mit mond róla és felőle Isten Igéje. Ahogy mondja Pál, hogy: *az nagyon kicsi dolog az életemben, hogy azzal törődjek, hogy ti mit mondotok rólam.* Tehát szabad volt attól, hogy hagyná, hogy az emberek őt megítéljék.

1Korinthus 13:5

„Nem cselekszik éktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem tartja számon a gonoszt.”

El kell jutnunk arra a fejlettségi szintre, hogy fel tudjuk ismerni, hogy *Isten* dolgozik az életünkben, hogy az Ő keze fölöttünk van, és Ő mindent ki tud dolgozni az életünkben!

Józsefet, akit az Ószövetségben a testvérei elárúsítottak, rabszolgaságba adták. És mindazokon keresztül, amiken keresztül kellett mennie, József mindig is látta Isten az életében: *Isten keze volt felettem* – mondta. Ez a legjobb szellemi példa erre, József példája. Mivel kitartó volt, az álmai valóra váltak. És a végén a testvéreinek felmentést adott, azt mondta, hogy: *ne bánkódjatok, ne szomorkodjatok felettem, és ne haragudjatok magatokra érterem, hogy ti eladtatok engem, mert Isten küldött el engem, hogy titeket megvédelmezzen általam itt a földön, hogy a ti életeteket megmentsem megszabadítás által.*

Ha látod Isten munkában, mindenben, akkor mindennek tudsz örülni, bármi is történik és zajlik, Isten keze van felette!

Egyszer imádkoztam az Úrhoz, hogy megmutassa, hogy hogyan védelmez meg engem. A 91.Zsoltárban. Minden nap. Minden napos élet! Isten megnyitotta a szememet, és a szellemvilágba láttam, és felfedeztem azt, hogy mit tesz Isten az én mindennapi életemben, hogy az Úr angyalai hogy vettek engem körül, hogy védelmeztek. Neked is látnod kellene ezt, hogy az Úr keze feletted van. Az Úr angyalai téged is körülvesznek, és megvédelmeznek - és ennek örülnöd kellene, növekedned kellene, és látnod kellene Isten munkáit az életedben. Meg kell kérned, hogy nyissa meg a szemedet, hogy ezt meglásd. Ahogy növekszel szellemedben, fogod látni Isten kezét a dolgok felett az életedben.

1Péter 2:5

„Ti magatok is, mint élő kövek épüljétek fel szellemi házzá, szent papsággá, hogy szellemi áldozatokkal áldozatok, amelyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által.”